

ĐỀ THI CHÍNH THỨC
(Đề thi có 02 trang)

Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc bài thơ sau và thực hiện các yêu cầu:

Mẹ giờ như lá trầu khô
Năm buồn hiu hắt giữa mùa bão giông
Mẹ giờ như nước dòng sông
Xuôi về bến cũ mà không thấy bờ

Thời gian không đợi
Chẳng chờ
Mẹ ngày xưa mắt ướt
Giờ chân chim
Tháng năm lặn lội con tìm
Một dòng sông
Một nỗi chìm
Nhớ
Quên...

Mười năm lá rụng bên thềm
Mười năm con lạc giữa miền nhân gian
Đem than hồng đổi tro tàn
Đem mầm xanh đổi lá vàng
Xót xa

Năm đi qua
Tháng đi qua
...
Một mình mẹ
Một hiên nhà
Vắng tanh

Một hôm
Lá gầy trên cành...

(*Bóng lá* - Đào Phong Lan, Tuyển tập thơ văn trẻ thành phố HCM NXB Trẻ, 2011, tr.46)

Câu 1. Xác định phương thức biểu đạt chính của bài thơ.

Câu 2. Trong hai khổ thơ đầu, hình tượng người mẹ được khắc họa qua những từ ngữ, hình ảnh nào?

Câu 3. Phân tích tác dụng của biện pháp tu từ ẩn dụ được sử dụng trong những câu thơ sau:

*Dem than hồng đổi thành tro tàn
Dem mầm xanh đổi là vàng
Xót xa...*

Câu 4. Nội dung câu thơ Một hôm lá gầy trên cành... có ý nghĩa gì đối với anh/chị?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về việc bản thân cần làm để không đánh mất những điều quý giá mình đang có.

Câu 2 (5,0 điểm)

Còn một trùng vây thứ ba nữa. Ít cửa hơn, bên phải bên trái đều là luồng chết cả. Cái luồng sống ở chặng ba này lại ở ngay giữa bọn đá hậu vệ của con thác. Cứ phóng thẳng thuyền, chọc thủng cửa giữa đó. Thuyền vút qua cổng đá cánh mở cánh khép. Vút, vút, cửa ngoài, cửa trong, lại cửa trong cùng, thuyền như một mũi tên tre xuyên nhanh qua hơi nước, vừa xuyên vừa tự động lái được lượn được. Thế là hết thác. Dòng sông vắn mình vào một cái bến cát có hang lạnh. Sóng thác xèo xèo tan trong trí nhớ. Sông nước lại thanh bình. Đêm ấy nhà đò đốt lửa trong hang đá, nướng ống cơm lam và toàn bàn tán về cá anh vũ cá dầm xanh, về những cái hầm cá hang cá mùa khô nổ những tiếng to như mìn bộc phá rồi cá tủa ra đầy tràn ruộng. Cũng chả thấy ai bàn thêm một lời nào về cuộc chiến thắng vừa qua nơi cửa ải nước đủ tướng dữ quân tợn vừa rồi. Cuộc sống của họ là ngày nào cũng chiến đấu với Sông Đà dữ dội, ngày nào cũng giành lấy cái sống từ tay những cái thác, nên nó cũng không có gì là hồi hộp đáng nhớ... Họ nghĩ thế, lúc ngừng chèo.

(Trích *Người lái đò sông Đà*, Nguyễn Tuân, SGK Ngữ văn 12, NXB Giáo dục, 2017, tr.189-190)

Anh/Chị hãy phân tích hình tượng người lái đò trong đoạn trích trên; từ đó, nhận xét những chuyển biến trong quan niệm nghệ thuật về con người của nhà văn Nguyễn Tuân từ sau cách mạng tháng Tám.